

סימן ב'ג

בין אדם לחברו ובין אדם למקום هي מיגיידן עדיף

כיוון שיט זה מעצה ועתה. וממתקל להפמן"ג, בצלולב והציגת הגדלה - יצ'ק אהנץ'ידא, לדולצ'ה עטקה והגדילקה כיהם נסעה ועתה.*

אך הפסיק לכוונת הפה"ג לנו דוקן צנכלת כהנים וכהננת הциדה, להצטט הциדה קודמת, הלא צעטמה ג"כ, כל שיש לפניו אין מדים מהציאו ונין מדים למקומות - אין מדים למקומות נמצייו קודמת, וכמו הכל צנכלת כהנים הוא ז' עסין והצטט הциדה עטה ול"ת וטס צוים וט בעוממת זה וורייך להקדיש אין מדים נמצייו. [ה.ה. נרלה גענ"ד לטעין לדמות מה עיקר הסבר - צנכלת כהנים והצטט הциדה, יט לפניו אין מדים למקומות בעוממת אין מדים נמצייו, לה הפסיק דגם צלחת כהנים טיה מזוה לאין מדים נמצייו, וט"כ מלוייינו כסדי מזות לאין מדים נמצייו. ובנה צהמת זה עניין לעונות זו, ההם צלחת כהנים מזוה לאין מדים למקומות טיה הוא אין מדים נמצייו, וט"כ"מ].

א) יש לנוין מי שיכל לעמוד רק הפתה מני' סמאות, הוא אין מס למקומות הוא אין מס למכירנו, כגון הוא ליטול דודך הוא להזכיר חכילה, מס ערך.

ועיין מ"ב קימן לרמ"ג סעיף ה' צביהו הכללה ד"ה נכזב, וה
יב לו כמך הוא לךים ציוו ממן שכלו הוא סעודת שבת, ימן
אכל נאכל לוז טרי עטש ולי', ווא עטש, ומוגמר בס מילרין
למייל נטהין הפעול רואה להמתין, ומוגמר מילרין עוד בס
מיין וזה צויס לריהוטן כל גמל רהטליכת היינו חלון מזע געלמיג,
ול"ע דגס צמוד געלמיג פדיין שחייב נטלה מה שיפמי קמיהה,
וכמו צמצעם במקפה מקדים קימן מתנית ויזנץ נאצן. ועתה
נדון עכ"פ, לנוין לויל וויאת ה niedה מי קודס.

בפמ"ג (סימן קכ"ח צמ"ז סק"ג) דיןzos ממלמי ליה מנות עשה כהצמת חנidea וכדומה מה עדיף נאיהם כפייס הוי הצמת חנidea, וכן דכיוון לזרכם כהנים, לדעת בטול, ג' עזין יסנה لكن הפסל שנאיהם כפייס עדיף חנול להרמאנס לדם כי ג' עזין, הצמת חנidea עדיף,

* וצ"ע מה שאין הפמ"ג אומר שהשבת אבידה תהיה חמורה מברכת כהנים מפאת הלאו גרידא, דלכודה אישור לאו חמירה גם מכמה עשיין, זהא פשיטה שלא יעבור על לאו על מנת לקיים כמה עשיין היכא דין כה דוחה לא תעשה, כגון שלא היי בעידניה. ואולי כיון שעובר את הלאו רק בשב ואל תעשה, נהי דהא"נ לאו חמור אבל בראיכא כמה עשיין חמירי מן הלאו, (ובפרט לדעת הר"ן דכמה זית נבילה חמירי מלאו דס킬לה). אבל יש לדוחות דחזינן דאסרין ליקח צפור מצורע מעל הבנים כיון שעובר בזה על לאו אע"פ שמקיים בציפור כמה עשיין, בדיון המצורע. ואולי החטם חשב רק חד עשה של קיומ מכות המצורע (א.ה. וכמו שהזכיר שם הפמ"ג סברא כעין זה לעניין שעין דברכת כהנים), אי נמי דהחתם עובר בידים על הלאו דלא תקח האם על הבנים להכי חמיר טפי. ובאמת ציריך ראייה למימר ש' שעין יהיו חמוריין מלאו אחד אם הוא רק בשב ואל תעשה, ובפרט לדעת הרשב"ץ דפליג על הר"ן בחלק ג' סימן ל"ו וסבירא לייה דס킬לה חמורה מכמה לאוין זית נבילה. אך יעווין עוד שם בפמ"ג דכתב דהא דין עשה דוחה ל"ת ועשה הוא מפאת - מי אולמא, ולכן כישש כמה עשיין שפיר דחין לעשה ולא תעשה, וצ"ע אם מוסכם שהטעם הוא רק מפאת מי אולמא. דיל' שהטעם משום שאין בכח עשה לדוחות. ועי' בנודע ביהודה בסופו.

משמעותו של מושג **הנתקה** מוגדרת כ**הנתקה ממקום מושבם**.
הנתקה מושבם מוגדרת כ**הנתקה ממקום מושבם**.

והנה, למיין סליחון נטול לוֹבָן במקומות
הנתקה הנתקה (טפייה ל'ת ועטפה),
ולמיין הבני יטול לדין דמיון היוקורה מקמיה
ממושבם, וכगלו"ה צדלו"ם דף ל' ה' ר' רפה למיימר דטיטומ מות'
בדחמתם לינוד נטול וטס עדיפה מהנתקה הנתקה. מפה לאו
היוקורה, אך **לממקנה** להמתה והנתקה מוחalias נכבודיו יתקיים
הנתקה קהנתקה.

וַיַּעֲזִין כְּרָמֶגֶן צַדְקָה, וּמִמְצָהָר מַלְכֵי לְבָדִין
לְלֹא לְמִינָן הַיּוֹלֶה מִקְמֵי מִמְוֹנָה, לְמַה כִּי
כְּחִיקָול נְהֹו אֶל נְהַטְמָה לְמִתְיס עַל מִנְתָה נְהַטְיכָ
הַצִּידָה, הַלְּה גַם צַעַדָה אֶל מִזְוָה צַדְקָה נְהֹו
(עַיִ"ס), וְכַמֵּכְרָמֶגֶן צַטְעָם סַדְכָה, שָׁבָר
לְהַמְלָכָד עַגְמָו הַקּוֹל רַיָּה לוֹ לְעַדְכוֹל הַיּוֹלֶן
לְהַמְזִיר הַצִּידָה לְעַגְמָו, וְהַכְּנָה עַדְיִף סִמְוֹמָה
מִמְוֹנוֹ. וְלֹכֶן, נְפִיאָז לְעַנְיִינָיו, כַּיּוֹן צְבָ' הַמִּלְוָיס
דְּגָלִיוֹן תּוֹמֵךְ וּכְן דַעַת כְּרָמֶגֶן סַהֲדִין לְלֹא לְמִינָן
הַיּוֹלֶה כְּוֵי כַּוֹם גַם צַעַדָה כְּלֹפִי מִמְוֹנָה וְלֹא כִּי
כְּחִיקָול נְהֹו, וְדֹהֵי לְהַכִּי נְקַמְיָין צַחֲצָתָה הַצִּידָה
וְלוֹלֵב - דִּיטּוֹל לוֹלֵב.

[וקצת יט לנעין להטעם סכמא הילמץ]. מה
ויש שדין כטהרתידה יותר ממומצ
ממומנו בכחתי גוונת מהנד עטמו פטור מלולג,
הן כל נכהלה לגבי המוגע עדין ידוע הדר
כפומות ממומצ (ויליך תלמוד), אך הילמץ
כמג עוד טעם מצוס דמונג מיתר כמיהלה
ישראלצ"ה וכל"ז גם כן כמזו לאני טעמייס הלו
دلגן לייסורה ממיל, ויה"כ אף כטהרתידה יותר
ממומצ מגמיו לטעם האני ממונג פחות חמוץ
מעזה לולג].

אבל יט לדון בדרכי הPCM'ג, שהן מזין נסכה מיינען דף ל' מה לדין עתה לדחיפה דומה נמו לטומלה כבניש, מכ' טעמים, מזום לדין עתה דומה נמה מעשה ועסה, ועוד דל' למין לאפורה מקמי ממונה, לשינויו, לעתה כל צין לדס נחציו כל ממונות מיינו דומה נחותין. ועיין ברכמץ' בס שטעה מזום שחציו יט לו לווח על מנת שימקיים צין לדס למקום, ויה' נמיינו לעתה כל ממון כל מטה עזין, ויה' כל כחולה כו' סדין נידון לדין לוג' והצפת חיצלה - נטיית לוג' עדיף, וכי למליך נפיק. נמה עטה דומה ליט' ומ' עתה נמה יdma לגוילה גס בעידינה, וכמגואר דין וט' נגאות מעשה מותך על שער סמלך פ' משלכות לוג', וכמגואר מס פולר הנדרמת נמידותי מה' סוף מקמת פקחים וט' נגואר נטהר יוקף צדרמת מה' סוף מה' צדרות נפרשת ניינ' וילך הנדרמת מכם' וועי'ג, ויה' מזין דצין לדס לחציו חמוץ. לך מין וט רהייה, לדעוטה חימת דצין לדס לחציו קיל, לך נעניין כמ דמיים עטה דומה נמה מעשה, לדמיה וט נהמלה כבנאי גונת. וילך לממוש צבריה זו, דס' מזין לדין עטה דומה ליקור עטה נכמה פוקטים היע'ג שחיקור עטה קיל מגוון.

لتלות בב' תירוצים בשיטה מקובצת

ב) ולכמולה עיקר נידון לדין מלאי ועומד ב' כ' מילויים ציטוט מקוונת כ' מלייטה דף ל' כ' כ' גליון מוק', כ' דקה צ'ו כגמרה כלאיו חמל לו אלה ייחיל הצעה לך סלחה לעמך תישמעו לו כ' הסנת הצעה כו' כ' מעשה ועזה. והקאה ציטוט מקוונת מלאי היכפת נ' ה' פיזוד ה' ליקולה והצעה ממונה ול' דמיון ליקולה ממיה ממונה, כמו שהין מהליין נכהן לטטמה וככ' למסוגיהם דף ל'. ומילץ בס צאטמא'ק הוא דמלל מקום הצעה ממולה מנטועם שיש נ' עשה ול' מעשה, הוא לכבוד ה' קיל' מת' סכירות

ל-ליה מדתנן צמוף ציכוליס צנען הווע גוועה נטפל
טולא ווועמי נא נהמאל צלאה יגעה ממחמת ציטול
מעוות כמיינט ספער טולא צלו, דמאוי הוולדמאן מעוות
פריעעם צעל הווע מעוואות כמיינט ספער טולא (דטה
לייכא ציעזוד מעווון על האיג, רק מעוות) ויעוין
עס צענאל יעלאק דצטמוף צויל מלצעליו דצטנאי מעוות
פריעעם צעל הווע ציט צה גס צענוז.

אבל צעל ש"ל פלנגות לר' הונן ז"ל כמ"כ לשלוות
הפרש זמירות ק"מ ריה טיהו לו מה הספק
תורה כל הזמן והם נחצ'ה לו נוטליים מהם מה
הספק מתכטט מטהמיהו, ומה צען חוץ גזב ספר
תורה, מזוז דמאות פליינט צעל חוץ כי אין הדר
למציאו ולכן עדיפה, ואנו צבש האגמון "סס מהי" סדין
עומק זמיה דפטור מדקה והוא דוקה צעומק זמיה צל אין הדר
למציאו חוץ מזיה צל אין הדר מקום לו פטלה ממאות דקה,
ז"ע מה רק צו קמלי זמיה לו ליתנות יתנו, מה מרווח פירוש
דרכ' יופ. על"פ יופין מדברי הרוב צעל ש"ל פלנגות
לר' הונן צבין הדר נמציאו עדיפה, ולעת שוד
טבאלר ז"ע צווגה מדברי קמלי בזוגית דב"מ דף
חוות טהני מזוז צעוזל ממון, וממיינן אין ט"ז
להוכחים מוכח להקדיס כל מזיה צל נמציאו.

דברי הספר חפידים בין אדם

לחלקו קודם

ג) זכפל מקדים מאמין ממנה כמה שצומל טיט
לו פיקדון פלייס, וט לו גס כמי הבודך
שלו, ופלטה דליה, טיעיל כמי הבודך שלו, חע"ג
שהלמה כמי הבודך שי רק מוה. פלי לנו צין
הדא למקוס קודס להלמה ממון חמיו. [ולפי"ז,
הס יט שצומל מוה עונתת. מה הלמת הפיקדון,
יקיים מה ההוראה ולט ייל הפיקדון, שהי הס
שייה לפניו מוה עונתת מה הלמת כמי הבודך
לכלה ממי גמואת העונתת, ח"כ כל שכן לדמואת
עונתת והלמת הפיקדון שי קודמת להפיקדון,
הלה שמלל מקוס מידות טוח ווילך תלמוד]. מה
כל זה נפירות מהליה רגע זכפל מקדים. שונת
במלה"ט מאמין טל"ז. דינה נורית עולם
להמיד"ה פירש מה לדרי הקפל מקדים בעניין
הה, ולפירושו אין לריה, ולחמ"ל. ובמיון י"ז כמננו
נפ"מ למאטה נפי ספר מקדים ורלמץ"ן נאלוות אמיה עי"צ.
ובגוז דורי הקפל מקדים ייה קפה הרי הלמת
הפיקדון מה רק מוה דבצמת הצדקה יט
כהן מה ג"כ שעוד ממון טהרי כוח שומל, ווילך
המלחין לייל כמי הבודך. ווילוי מטוס דגס צעל
הפיקדון מושך בכמי הבודך ולט ימן שמן
דיליס ימנע מה הלמת כמי הבודך (וילוי ישיה
שין קות להנידונים הס כייפוי נדרקה צעל
בפניו). ועי' לנען עוד דורי ה"לפוגות להונן".

כעַל חֹב גּוּבָה ס"ת בְּחֻבוֹ

ד) וצמפל לפוגות לרוחן צפתיימה למדר נזקין
הנימ לczמאנזות כהיל יתקן כהן, דמגום
כמיינט ספל מולה קיימת - למי צכטב ה'ם ספ"ת,
גם צטהילו הילו כגן צנמאנז ספל מולה, ויהיimi

במקומות פיקום נפקה, כגון שימוש ניידת או גנרטור, הוא על ידי גוילה (יגוזל ויחבל כטירתה) מה עשתה, ולפי מה שכתנו לכוונה עדיף סייגול, ומולי מילוק י"ח צין מנות עטה לדכת"ג צין חס למקומות ממול, לצין להוין, לצין חס למחירו ממול, אך זה ונראה מדויק. ולו"ע הכל זה. (וכן י"ע להרמץ' סבוגה לעיל).

ז) ונקפקתי בככלתו כמה הוא לא כותם מחירו והוא לא זיך ממונו, והם ה' ירגנו, פלי מיניינו יעשה. בסיס יכול נטהנו מ"ס עדיף לך ולמי יש האלנו, ונקפק כטהין יכול נטהנו. ומולי מלאי נפקה דגמלה כמותה ל"כ ה' הם ממון ממול הוא מלכות ממול. ומולי נחמל דכהן לכולי עולם מה לך יזיך, כיון לדכתה י"ח לנו לנו יוסוף מאה' כצמוץיק, ועי'.

ואגב י"ח לנוין הם י"ח מיזע זדקה שאחס ימן כקף על מנת שמחירו ה' יענול חיקור נטורונם - מטעם פיקום נפקה. והם נימול י"ח מיזע, ה"כ י"ח נומל דכתה"ג גס ה' ישנה לנו לנו מגול, וכן נומל ממון מהמל על מנת להקל חתומו מהית, לכופתו כה עלי מנות זדקה. אך לה שמענו מהי מיזע.

ובנה הם נומל כן נמיה, דביס לפניו הלווה נכסים ומחיין הסנתה חנינה ולולג, נכחה גוינה יהל חחל מלילה, להלווה קודמת לולג, ולולג קודס להנידה, והנידה קדמת להלווה. (וכך למקומות סוף פלק הלו מתיות שנתקפקו לעין עלה עלי' עול, דהו בגנגל מחור ע"י').

ספק בין אדם למקום ודיין בין אדם לחבריו

ה) הם נימול כהפקות, סמות צין חס למקומות קדמתה, כגון לוֹבָק קודס להנידה חנינה, י"ח נעין נפקה לוֹבָק דממי' מפה' ספיקת דמלוי' מה ומליד' חנינה ודלהית.

שאמם בטיעס צין חס למקומות קודס מזום טהור ממול, הנה כתנו לנויל (קימן ו' ו') דהפקה דפק ממול קיל מולד' כל, כגון ודיין ננידה לחמורה מפק חלג, וו"כ סוח סדין הכל נפקה ולמי. אך יומת נרלה לחין כהן עניין חמור וקל חלמ' לדלה מיטמר דין צין צין חס למחירו כלפי צין חס למקומות, וזה בטיעס צין חס למקומות קודס וו"כ גס ספק לוֹבָק ומלוג (ס mammiv' לקי' ממס מחהמת נפקה) קודס לוֹבָק להנידה חנינה.

במקום פיקוח נפש

ו) הם נימול לצין חס למקומות ממול, י"ח לנוין